

BONDSDAGNUMMER OPENINGSWOORD

Een nieuwe werkelijkheid

A.G. van Dijk-Bufferinga

Geloven is in. Geloven mág. Deze geluiden vangen we regelmatig op.

Op het eerste gehoor klinkt dit ons hoopvol in de oren, want we zien het liefst dat onze naasten met ons onze God, zoals Hij zich in de Schrift heeft geopenbaard, willen erkennen en eren.

Somber worden we van de berichten in de afgelopen maanden over het steeds kleiner wordende percentage mensen dat zegt te geloven en daarvoor ook uit wil komen. Volgens de prognoses zal dit over enkele jaren nóg lager zijn. Iets om bang van te worden en hoe zal de Here daarover oordelen!

Ook willen we nog aandacht vragen voor de moeite die het toch zo nu en dan kost, om in je gedrag of bij het nemen van beslissingen als christgelovige voor de dag te komen.

Als we deze losse opmerkingen naast elkaar zetten en het hebben over het geloof in de Christus van de Schriften (iemand kan ook geloven aan iets wat niets heeft te maken met Hem), trekken we voorzichtig en met pijn in het hart de conclusie dat geloven mág, maar dan wél in de privé-sfeer.

Het bondsdagonderwerp van dit jaar wil ons met elkaar stil doen staan bij de vraag wát geloven is en hoe we het in onze tijd tot uitdrukking brengen. We willen de vraag niet modern-kritisch benaderen en evenmin blijk geven van een zekere hooghartigheid alsof wij het antwoord wel eens even zullen geven. De vraag zou wél te maken kunnen hebben met onwetendheid of innerlijke strijd om een goed antwoord.

Tegenvraag

Om ons onderwerp wat dichterbij te brengen, stellen we eens een tegenvraag. Heeft u een duidelijk en overtuigd antwoord klaar als aan u gevraagd wordt wat geloven is? Gelukkig hebben we het antwoord op vraag 21 in de Heidelbergse Catechismus goed in ons hoofd. U weet wel, dat van een stellig weten en een vast vertrouwen dat de Heilige Geest door het evangelie in mijn hart werkt. Dit korte antwoord geeft weer hoe schatrijk we iedere dag mogen zijn.

Maar heeft u dat ook wel eens, dat u het geloof onbegrijpelijk en onwerkelijk vindt? Het lijkt op afstand te staan. Door en tijdens de alledaagse bezigheden, door de werkdruk en misschien ook wel doordat we gemiddeld genomen een welvarend bestaan hebben, is ons leven er niet altijd van doortrokken.

Zekerheid

Geloof biedt zekerheid en vertrouwen, geborgenheid en veiligheid ....., het zijn gevoelens die ons en ook de moderne mensen sterk aanspreken, want ze zijn heel persoonlijk. In een tijd die qua ontwikkeling niet bij te houden is, voelen we ons daarmee sterk. Denkt u maar aan de tastbare zekerheid die techniek en wetenschap bieden, omdat ze ons voorzien van veel gemakken. Ook vinden velen dat de beleving van echtheid en de mogelijkheid tot persoonlijke ontplooiing garanties bieden voor een betrouwbaar en geloofwaardig bestaan. Maar met het zoeken naar deze basale gevoelens benadrukken we graag wat ons aanspreekt en wat wij als geloofwaardig ervaren. Zo kàn iemand uitkomen bij een geloof dat voor een deel gebaseerd is op de eigen beleefde werkelijkheid.

Zou op deze manier geloven in zijn? Over de inhoud ervan praten we dan niet.

Religiositeit

Er wordt wel gezegd dat gereformeerden tegenwoordig veel opener zijn naar buiten toe. En als wij persoonlijk terughoudend willen zijn, komt de buitenwereld wel naar ons toe. Communicatiemogelijkheden genoeg. We laten ons, om maar wat te noemen, uitdagen door de mogelijkheden die de techniek steeds opnieuw biedt en door de reclame daarvoor. Eigenlijk leven we temidden van onvoorstelbaar veel vormen van religiositeit. Het is goed om er serieus aandacht aan te geven, maar dit met de open Bijbel in de hand. En laten we vooral veel tijd nemen voor het lezen van Gods geopenbaarde Woord en voor gebed. De Geest moet ons wijs kunnen maken.

Nemen we die tijd ervoor, persoonlijk en gemeenschappelijk? Laten we niet al te gauw klaar zijn met (ver-)oordelen, maar evenmin vergeten dat we, net als ieder ander, het liefst onze eigen zin volgen.

Leven uit geloof is een levenslange strijd.

TROOSTER

Ieder moet persoonlijk deze geloofsstrijd aangaan. Maar je kunt het niet alleen af. Stelt u zich voor: een eenmansleger! We hebben een vaste Aanvoerder nodig, iemand die voor ons opkomt en onze zaken behartigt. Daarnaast ook een leger van medestrijders, die stimuleren en naar ons omkijken. Dit zijn gegeven middelen om de hoop op overwinning levend te houden (Matt. 28).

Weet u dat we heel sterk staan? Christus is immers mens geweest op aarde, zoals wij, en Hij heeft de strijd gewonnen en zit nu aan de rechterhand van de Vader om onze advocaat, zaakwaarnemer en profeet te zijn.

Dáármee staan we sterk en daardoor zijn we niet aan ons lot overgelaten. En behalve deze voorspraak, stuurde de Vader de Geest van de waarheid, de Trooster, om altijd in en bij en om ons te zijn. Gods kinderen zijn dus niet als wezen achtergelaten. Dit zijn geen woorden die overbekend of oppervlakkig zijn en die niet meer aanspreken. Ze laten wèl zien dat we kunnen vertrouwen op de komst van het nieuwe rijk, waarin geloven aanschouwen wordt.

Een nieuwe werkelijkheid is aangebroken, die van het leven uit de Geest, en wij leven erin. Leven uit geloof kàn! Laten we hopen dat ons leven er dagelijks door wordt beheerst, zodat we veel hebben te bieden.

(Gelezen werd Joh. 14:1-7, 15-24; Joh. 16:7-15.)